

LEUCHTENDE TAGE.

(Ludwig Jacobowski.)

3

ZÁŘIVÉ DNI.

Moderato.

Jos. B. Foerster, Op.69. Nr. 1.

Gesang.

pp dolce

Ach, uns're leuch-ten-den Ta-ge glänzen wie o-wi-ge Ster-ne. Als
Ach, na-še dni pl-né krá-sy stkví se v hvě-zdném le-sku, jsou

pp dolce *espress.* *p*

f *p*

Trost für künf-ti-ge Kla-ge glühn sie aus gol-de-ner Fer-ne. Nicht
tě-chou v bu-dou-cí stra-sti zá-ří-ce z ú-smě-vné dá-li. 0

pp

p

wei-nen, weil sie vor-ü-ber, lä-cheln; weil sie ge-we-sen! Und wer-den die
ne-plač, že nám již zha-sly, ra-duj se, že kdy-si by-ly, a ml-hy-li

pp *p*

con esaltazione f riten.

Ta-ge auch trü-ber, un-se-re Ster-ne er-lü-sen, er-lü-sen! *riten.*
bu-doucnost kry-jí, hvě-zdy v ně v-po-mí-nek zá-ří, hvě-zdy dál zá-ří!

f pesante

TRÄUMEREI.

(Ludwig Jacobowski.)

SNĚNÍ.

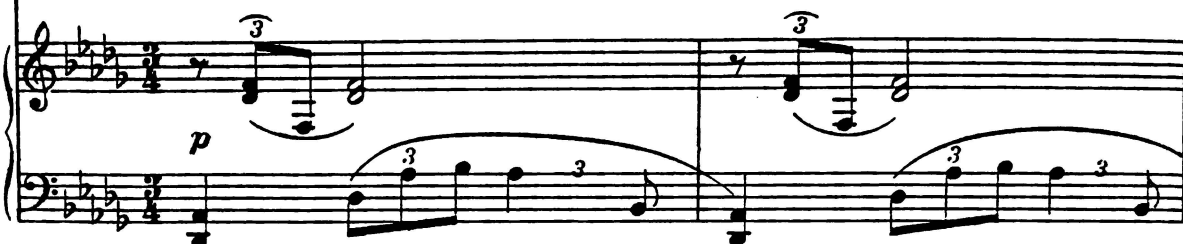
Jos. B. Foerster, Op. 69. Nr. 2.

Tranquillo.

Gesang.

Klavier.

rück, wenn ein paar Fun-ken sprüh'n.
zpět, když ji - skra vy - sko - cí.

Sonst Fin-ster-nis. Doch nie-mand ruft nach Licht, im wei-ten Schlosse
Je ji - nak tma. Nač svě - tla tře - ba nám? A v ce-lém zá - mku

ist kein Schritt zu hü - ren;
ne - sly - šet ni kro - ku,

nur manch-mal will ein
jen chvi - lí ja - kys

frem-der Laut uns stü - ren... Ge-wiß die Bo-den-fen - ster schlie - ßen nicht.
ci - zi zvuk sem za - zni... Snad o - knem vy - ký - ře si ví - tr hrá...

Und wie - der schau'n wir reg-los in die Glut und sind so
 Pak bez hnu - tí zas zří - me v o-hně žár, jsme ně - mi,

dolce

stumm und hät - ten viel zu sa - - - gen, doch nie - mand
 ač si to - lik ří - ci má - - - me, neb ka - ždý

f

p

will das er - ste Wört - chen wa - - - gen, denn die - ses Schwei -
 slů - vko pr - vní pro - nést vá - - - há, ach, jak to fi - -

p

pp subito

- - - gen ist so süß... In uns' - ren Au - gen ruht ein eig' - ner
 - - - cho bla - ží nás! Jen v na - šich o - čích plá po - di - vný

pp

sempre pp

Glanz;
jas,

der
jenž

ü - ber - leuch - tet tief - ste
pře - ko - ná - vá vše - chmu

pp *mf* *p*

rit. *rit.*

Dun - kel - hei - ten, und so, im A - tem stum - mer · Se - - lig - kei - ten,
tmu a stí - ny; a v té - to ti - ché, ně - mé od - - da - no - stí

p *f*

molto rit. *a tempo*

fühl' ich dich ganz, fühlst du mich ganz...
cí - tím se tvým, cí - tiš se mou.

p *f* *molto rit.* *a tempo*

pp

So müßt' es sein!
Tak o tom sním!

mf *p* *pp*

rit. *rit.*

TROST DER NACHT.

(Ludwig Jacobowski.)

ÚTĚCHA NOCI.

Jos. B. Foerster, Op. 69. Nr. 3.

Andante comodo.

Gesang. *pp*

Wei - che Hän - de hat die Nacht, und sie
He - bke ru - ce mí - vá noc, v lů - žko

Klavier. *pp* *espress. molto*

reicht sie mir ins Bet-te, fürch-tend, daß ich Thrä - - - nen hät-te,
mé je kla - de je - mně, v stra - chu, že bych za - - - pla - ka - la,

dolciss. *cresc.*

streicht sie mei-ne Au-gen sacht. Dann ver - läßt sie das Ge -
hla - dí ně - žně o - či mé. A pak mi - zi zvo - lna

pp dolce *p*

rit.

mach:
zas

rau-schen hör' ich, sanft und sei-den, und den Dor - nen - zweig der
ja - ko vá - nku le - hke chvě-ní, tí - hu ú - trap mých a

espress. *rit.* *cresc.*

a tempo

p

Lei - den zieht sie mit der Schlep - pe nach. Wei - che Hän-de hat die
žá - lů od - ná - ší si v ná - ru - čí. He - bke ru - ce mí - vá

a tempo

pp

pp riten. *morendo*

Nacht,
noc,

wei - che Hän-de hat die Nacht..
he - bke ru - ce mí - vá noc..

ppp riten *ppp*

NACH HAUSE.

(Ludwig Jacobowski.)

DOMŮ.

Jos. B. Foerster, Op. 69. Nr. 4.

Andante comodo.

Gesang. *p*

Das macht die Som-mer-nacht so schwer: die Sehn-sucht kommt und setzt sich
To no - cí le - tních mno - ží tíž, hle tou - ha jde již ke mně

Klavier. *p*

her und strei-chelt mir die Wan - ge. Man hat so wun-der-li-chen Sinn;
blíž a po tvá - řích mne hla - dí. Je my - sl pl - na di-vných tuch,

man will wo - hin, weiß nicht wo - hin, und steht und guckt sich ban - ge.
tak rád bych šel, kam ne - vím sám a mar - ně hle - dám cí - le.

allargando *riten.*

Un poco più mosso.

Wo-nach? Die Fak-kel in der Hand. so weist die Sehn - sucht
Kam jít? Hle po - cho - dní mi sví - tí tou - ha v dá - lku

riten. *mp*

weit ins Land, wo tau-send We - ge mün - den. Ach!
 v ši - rou dāl, kde cest se ti - sio kři - ží. Ach!

cresc. *riten.* *dimin.*

Tranquillo. *pp*

ei - - nen möch - te ich schon gehn, nach
 Je - - dnu vo - lil bych tak rád, tam

pp 3 3 3

f stringendo

Hau - - se! müß - te drü - ber stehn. O
 do - - - mov svůj bych mu - sel znát, o

stringendo *cresc.*

a tempo *f*

Herz, nun geh ihn fin - - den!
 lá - - sko ce - stu na - - - jdi!

molto espress. *f* *dolce*